

demokratske strani na »ljudsko voljo«, bode oddalo dne 3. jan. p. l. nad 70 volilnih mož svoje glase Žičkarju. Čobal sme računati le na dva glasa mesta Brežice, Hribar pa tudi ne na mnogo več.

Iz Zdol pri Kozjem. Nič ni slišati o naših državnozbornih volitvah, ravno tako, kakor bi bili popolnoma propali, pa temu ni tako. Volili smo 1. grudna od 2—4 ure popoldan v prostorih g. župana. Izvolili smo dva zanesljiva in krščanska moža, ki bosta glasovala le za gosp. Žičkarja in vit. Berkso. Omeniti moram, da je na volišče prišlo tudi nekaj takih liberalcev, ki govorijo: Proč s farji itd. A so morali sami oditi proč, ker ničesar niso opravili.

Volilnim možem okraja Sv. Lenart v Slov. gor. Katoliško politično društvo za naš okraj je sklenilo podpirati kandidata dr. Miroslava Ploja v četrti kuriji, dekana Jožefa Žičkarja v peti občni kuriji. Oba kandidata sta se 12. nov. predstavila volilcem pri Sv. Trojici v Sl. gor. in vsi navzoči so odobrili program in nju proglasili za kandidata. Volili boste torej v Ptuj 3. jan. 1901 za peto kurijo Jožefa Žičkarja, 8. januarja za četrto kurijo pa dr. Polja. — Volitve volilnih mož so prav ugodno izpadle v obeh skupinah. Bračko in Visenjaki utegneta dobiti vsak po 5 glasov od nemškutarških občin okrog Sv. Lenarta in Sv. Trojice. Ploj in Žičkar pa vsak okoli 50. O Hribarju se v našem okraju nikomur niti ne sanja ne.

V občini Gornja Radgona so v peti kuriji zmagali Nemci z dvema glasoma večine. Najodločnejši narodnjaki se volitve niso udeležili. Tužna nam majka!

Pri Sv. Benediktu v Slov. gor. je izvoljenih 9 volilnih mož za dr. Ploja in 6 za Žičkarja.

Dopisi.

Iz Maribora. (Miklavžev večer v »Narodnem domu«) se je obnesel jako lepo. Igra »Zamujeni vlak«, se je razmeram dobro predstavljala. Na nekaj pa vendar opozarjamo, na kar se pri prihodnjih predstavah ne pozabi: vsi so govorili pretižno in prehitro; naša dvorana je velika, občinstvo pa, zlasti pri šaloigrah, živo, in tedaj je treba govoriti prav glasno, ako se bo govorilo glasneje, bode govor že sam od sebe tudi počasnejši. Po šalivi žabji kantati, ki je ipak jako ugajala, pa sta nastopila Miklavž in parkelj, zadnji s korom belcebufov, imenitno opravljenih. Zdaj je začelo gori in doli vse

še razni obrti razvili v rokodelstvo. Navadno se je učil sin od očeta, in tako je rokodelstvo pri zadrugi ostalo ter ji često dalo ime.

Trgovina. Jeden izmed najljubših opravkov je starim Slovanom bila trgovina; lega domovine med Azijo in zapadno Evropo pa jih je k temu poslu naravnoč silila. Spravljali so iz azijskega vzhoda v evropski zahod najraznovrstnejše blago. Pa tudi svojih pridelkov so vedno imeli mnogo na prodaj, pred vsem zrnja, živine, platna, sukna, medu, voska in jantarja — samih stvari, po katerih se je v sosednih deželah segalo željno. Vzlasti jantarja nikoli niso imeli preveč, ker ga drugod ni bilo najti; izvažal se je celo k Feničanom, Grkom, in Rimljanom. Pa tudi doma je bil promet z raznim blagom kaj živahen; vršili so se ob določenih časih semnji in sicer v gradovih, ki so ob enem bila trgovinska središča; okoli njih so se radi nastanjali obrtniki in trgovci. Olajševale in pospeševale so pa trgovino ceste in reke, ki so vzlasti v smeri proti morjema služile izvrstno. Čisto naravno je, da so kraji v ugodnih trgovinskih legah posebno naglo se razširjevali, in danes se v obče misli, da imajo najstarejša ruska mesta, nahajajoča se na pradomovinskih tleh, svoje začetke v prastarih trgovskih. Zanimivo je, da denarja v našem smislu stari Slovani niso poznali.

mrgoleti mladih Slovencev in Slovenk in darov ni bilo konca. Posebno pa hočemo zahvaliti Miklavža za lepi nagovor, zlasti za čiste besede, ki jih je govoril in na srce polagal starišem. Stariši, nauk je bil moder, ubogajte ga! — Videlo se je, da se je Miklavžev večer, ki se je letos priredil drugokrat, kaj priljubil; ponoviti se bo moral vsako leto. Ljudstva je bilo toliko, da se je vse trlo in v resnici se je bilo bati, da se galerija vdere. Takrat je Narodni dom zares bil premajhen. Na zadnje še bo le nemški notar dr. Ridinger imel prav, ko je svoje mišle strašil, češ naj bolje hodijo v kazino, da si bodo te prostore sčasoma še najeli Slovenci, ker jim bo Narodni dom postal pretesen.

Iz Jarenine. (Tukajšnje prvotne volitve) so, kakor ste že poročali, izpadle večinoma ugodno. L. 1897. je bilo izvoljenih naših volilnih mož 7, nasprotnih pa 5, letos je naših 9, nasprotni 3, torej smo napredovali. Občina Jarenina je volila enoglasno. V četrti kuriji sta bila izvoljena Ig. Zupanič in Flor. Lorber z 18 glasovi, v peti kuriji pa Anton Lorber in Vincenc Rotman s 44 in 47 glasovi, ker sta v tej kuriji občini Jarenina in Vukovski dol skupaj volili. V Jarenini sami sta dobila 37 glasov. Nasprotniki so prišli 3, toda volili niso; eden izmed njih je razkazoval svojo nemško oliko in hotel narediti prepir, pa naši zavedni volilci so mu kmalu sapo zaprli. Vsi so zapustili volišče veseli in za našo pošteno slovensko stvar še bolj navdušeni.

Vukovski dol je izvolil v četrti kuriji nasprotnika Jan. Šantl, ki je dobil 12 glasov, slovenski kandidat Jože Polančič je dobil 8 glasov. Tudi tukaj bi bili naši zmagali, da se niso nekateri dali pregovoriti in zapeljati od nasprotnikov, ki so s pretenjem, lažmi in s pijačo agitirali za svojo stran. »Če ne greš na našo stran, pa plačuj!« »Robiča ne, on je učiteljem plače povišal!« in druge neumnosti so našim pravili, da bi jih pridobili. Po volitvi so bili res zmage pijani, kajti dva nasprotna moža sta med potjo obležala na travniku. Vsa čast pa Vam, možje, ki ste kakor skala stali na naši strani! Vaša skrb bodi tudi sedaj, da bo število zavednih slovenskih mož vedno večje. Dramite zaspance, poučujte omahljivce, saj se vojskujemo le za pravico in resnico!

V Polički vasi je v četrti kuriji zmagal Slovenec Jož. Jager s 13 glasovi, nasprotnik Leop. Ledinek pa 5 glasov. V peti kuriji je tukaj dobil Slovenec Fr. Kurnik 28, nasprotnik L. Ledinek pa 23 glasov. Ker pa je

S čim se je torej plačevalo? Prva trgovina je bila gotovo le priprosta menjava rečij, ki sta jih menjalca gleštala in z ozirom na osebno potrebo določila kot menilo. Splošno posebno priljubljena je menda bila razna nakrasnina; saj nahajamo prikazen, da človek v dobi prvotnosti po nakrasnini nekako strastno hlepi, pri vseh narodih. Za vso dobo, katero baš razpravljamo, pa velja, da so bila najbolj običajna menila, torej nado-meščovala denar: živina, kože, vzlasti kunje, platno in razni kovinski izdelki. Beseda »skot« (danes v pomenu: mlado živinče, živina; sem spada tudi: skotina-živalsko blato, skotiti, n. pr. krava je skotila) je še v stari slovensčini pomenjalo živino in denar, z besedo »platno« se zdi Miklošiču sorodna beseda »platiti, plačati«, in uhanom rekajo danes na Goriškem tudi »menina«. Dolgosti, zrnje in tekočine so se merile; prve po laktu in sicer po spodnjem, od palca do komolca; kako druge, se pa nič gotovega ne ve.

Smešničar.

Dekle in ura. A: »V čem je gizdava deklica podobna uri na zvoniku?«

B: »Gledamo jo radi, a v hišo je ne jemljemo.«

s to občino v peti kuriji volila tudi majhna Kaniža, ki ima v četrti kuriji 7 volilcev, v peti kuriji pa 32, je pri ožji volitvi zmagal Ledinek z 17 glasovi občine Kaniže in je dobil 40 glasov, Kurnik pa 26. Sicer so se jako dobro držali polički Slovenci in so marljivo delali za našo stvar; toda če bi vsaj 12 volilcev več v peti kuriji pripeljali s seboj, bi bila zmaga tudi tukaj naša. In to še je bilo mogoče. Ob volitvah velja: Vsi volilci na volišče! Če nasprotniki toliko storijo za slabo stvar, koliko več bi še naj storili mi Slovenci, ki vemo, da je stvar, za katero se potegujemo, krščanska in pravična! Vsak naših, ki križem roke drži in ničesar ne stori, pomaga le nasprotnikom!!

V Kaniži je bil v četrti kuriji izvoljen nasprotnik župan Jan. Kramberger. Gotovo najlepše so se skazali Slovenci občine Pesnice, ki so v takem obilnem številu prihiteli od vseh strani na volišče. V četrti kuriji sta zmagala Alojzij Herič in Ivan Sekol s 73 glasovi, nasprotnika M. Drozg in J. Fleischacker sta dobila 3 glase, v četrti kuriji sta prodrli Leop. Zupanič in Fric Schirmaul s 23 glasovi, nasprotnika Jan. Gornik in Jan. Jager sta dobila 13 glasov. Nič ni pomagalo pripravljeno vino, nič prigovarjanje, naši so ostali neomahljivi in vsi kakor en mož so oddali svoje glasove našim kandidatom; med našimi volilci je bil tudi 78 letni starček Matija Vernik. Župan Gornik in svetovalec Jager sta bila ta dan sila poparjena, naši slovenski možje pa so bili ta dan veseli in navdušeni, kakor že dolgo let ne tako. Slavne zmage dne 3. decembra se še bodo pesniški Slovenci spominjali leta in leta. Vam pa, iskreni Slovenci občine Pesnice, ki ste omogočili to zmago, ostane hvaležna vsa slovenska domovina.

Kljub živahnemu delovanju nasprotnikov, kljub raznim lažem v slovensčini pisanega pa krščanski veri in slovenskemu ljudstvu nasprotnega lista »Štajerca«, ki že tudi v Jarenini zapeljuje ljudi, kljub razglasom bauerbundarskim zloglasnega Rokitanskega, ki so se širili posebno s pesniške pošte, smo pri teh volitvah Slovenci vendarle napredovali. Možje krščanskega prepričanje in poštenega slovenskega srca so takrat v dejanju pokazali, da vedó, zakaj se je šlo pri teh volitvah. Zato so nastopali srčno in neustrašeno. Cvet jareninske župnije, najvrlejši možje, vsi so stali na naši katoliški in slovenski strani. Tako bodi tudi v bodoče! Kar pa še je sicer dobrih, a nezavednih, te pa vzdramimo, poučimo — da bode naša stranka vedno močnejša. Le tako bomo storiли konec pohujšanju in slabim vzgledom, ki so se začeli od raznih stranij vtihotapljati v našo župnijo.

Glej »Dopise« zadej na 5. in 6. strani.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Zakaj torej napadanje? S posebnim pismom z dne 1. nov. t. l. se obrača štajarsko namestništvo na spodnještajarsko duhovništvo, naj pospešuje ustanavljanje zadrug, kakor so Raifajzenovke, kmetijske, mlekarske, vinarske zadruge itd. Tukaj torej prosi vlada, naj duhovništvo pomaga, v nemških in nemčurskih listih pa dopušča vlada, da se naši duhovniki, ki se posebno toplo zavzemajo za pospeševanje kmečkega blagorja, najstrastneje in najumazanejše napadajo. Nekateri nemški in nemčurski trgovci so si ustanovili celo list »Štajerc«, s katerim hočejo preprečiti kmetom koristno zadržno gibanje, in vlada trpi, da se ta list širi tudi potom proste kolportaže. Še nekaj za vlado! V Mariboru se je ustanovila centralna zadruga, a vlada dela največje težkoče, da ne more začeti delovati. Te dni se je zopet moral narediti priziv, naj se vendar